

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

73. Considerando Passionem Domini & in ea profusissimam Christi in
electos dilectionem, Hominum que fidelium vicariam in Christi amorem, &
cultum profusionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

Sed imponendus est sinis, Modi hujus expositioni: atque aliæ multæ *detestabiles abusiones* Hominum & quidem Christianorum, quibus passim, & perpetim Deo Redemptori rebellatur, & obedientiæ, observantiæque, imitationis, & gratitudinis loco, retribuitur, silentio damnandæ: quoniam in præsenti scriptione hoc non agitur ut mores sæculi deplorentur, sed ut Passionem Dominicam meditandi varietate, adjutæ piorum animæ, in Domini Redemptoris amorem, obedientiam, imitationem, aliosque Passonis fructus ducantur.

MODUS LXXIII.

Septuagesimus tertius meditandi Passionem Domini modus est, superiori oppositus: quia scilicet in eo consideratur dulcissima & profusissima Christi in electos suos redimendos per Passionem ac mortem propensio, liberalitas, atque planè prodiga sui charitas, & vicissim Hominum Redemptorum, electorum, iustorumque erga Iesum pro salute sua Passum profusissima, atque heroica, & usque ad exinanitionem perditio nemque suimet (cum Christi tamen gratia, & auxilio, sine quo nihil, nihilque sunt omnes conatus hominum quantumcunque Sanctorum) exhibito, & exhaustio & profusio.

Quod intellectum sic volo, ut nemo opinetur posse Hominum aliquem, vel etiam totum genus humanum, uni, vel minutissimæ Christi super nos beneficentia, aliquid æquale, & condignum reponere. Verè enim Bernardus dixit.
Amat nos Charitas, amat Immensitas: nos autem

Gg 4

vicem

vicem rependimus cum mensura infinites improportionata; sed hoc dictum volo, ut discamus ab electis, sanctisque Dei, quibus illi studiis, conatibus, industriis, liberalitatibus, Redemptoris suo, omniumque nostrum, laboraverint gratos se exhibere, excessivæ super se miserationi & charitati illius.

Quantâ profusione Charitatis sese nobis & pro nobis profuderit Dominus JESUS, arbitor opus non esse multis explicare iis, qui verè fideles sunt: imò iis quicunque mysteriorum christianæ fidei rudes omnino non sunt. Pauculis ergo tantum indicanda, & strictim solùm attingenda est ista Domini profusio. Et quidem si scripturas attendamus sacras: novimus per rubrum mare, in quo salvatus populus Domini,

Exodi 21. 27.

demersus autem cum omnibus suis Pharao, designari Passionem Christi, in qua omnis diabolica Tyrannis, sexque peccatorum disperit, genus verò humanum universum, in littus salutis, & vitæ æternæ pertransiit. Atque sicut mari profusus est nihil, ita per hoc figuratum est, Passio- nis Christi efficaciā, atque in ea in charitatis ejusdem profusione, nihil copiosius esse. Ob quod

Pſ. 129. 7. David loquitur confidenter. *Copiosa apud Deum redemptio.* quid enim copiosius, quam quod omnibus hominibus, omnibus sæculis, omnibus peccatis abluerit sufficit, & redundant, & omnibus præmiis, per omnem æternitatem amplius & excessivius est? Itaque Moyles & Elias cum Christo in monte Thabor colloquentes, loquebantur excessum ejus. Excessum inquam, non tantum quasi excessum etiam immensæ & nimia charitatis, per quem excessit omnem modum, omnem

Luc. 9. 31.

omnem mensuram, omnem efficaciam, omnem fidem, & spem, omnem retributionem, omnem denique possibilitatem; neque enim ullus major excessus charitatis possibilis est, vel ipsi omnipotentiæ Dei; unde bene Apostolus vocat hanc Dei charitatem nimiam. quia, ut idem loquitur, supereminet & transgreditur omnem longitudinem, omnem latitudinem, omnem sublimitatem, omne denique profundum. Etenim si attendamus quis sit & quantus qui profudit? quid altius cogitabitur, aut quæ altitudo tanta erit, quæ non exæquetur & excædatur? Si attendamus. Quid profudit, & quantum? nempe Deum-Hominem: Dei-Hominis Majestatem, Dignitatem, Perfectionum plenitudinem, Animam, Vitam, Sanguinem, Gloriam, Honorem, & quidquid Deus-Homo erat, in seque habebat: Et quam latitudinem hæc profusio sumptuosissimæ Charitatis non circumpleteatur, non superexcedet?

Quod si attendamus, pro quibus? Nempe pro nobis hominibus, pro nobis vilitate ipsâ vi-
lioribus, pro nobis scelerositate ipsâ scelerosioribus,
pro nobis indignitate ipsâ indignioribus,
pro nobis in æternum damnatis, atque ab omni
bonitate, miseratione, æquitate in perpetuum
reprobatis, nec ullâ possibili virtute creaturarum,
etiam simul omnium, remedii & auxilii capaci-
bus, denique pro nobis ipsâ ingratitudine
ingratiatoribus, omniumque ingratorum &
odiosorum pro omnibus Dei supernos bonis
eidem DEO retributoribus; ecquod invenire
poterimus profundum, tam profundum, tam
abyssale, tam ultimum, ad quod ista charitatis

Gg 5

Christi

Eph. 2. 7.

Christi super nos, & in nos, & propter nos, profusio non penetravit, non accessit, non excessit? Ad extremum, si attendamus, in quem, & qualem usum, fructum, modumque hæc charitatis Christi profusio facta sit, quænam Longitudo ei æquabitur? Duret per æternitatem humanum genus, peccent omnes & singuli Adæ filii, per æternitatis omnia sæcula exaggerent malitas malitiarum suarum, usque, & usque: omnibus his profusa Christi Charitas sufficit, omnipotens major est, omnes istas excedit, excedit autem plus quam mundus iste atomum, quam omne mare guttam, quam omnis æternitas momentum.

Ia. 1. 18.

Si fuerint (ait iste Redemptor Deus) *peccata vestra sicut coccinum, sicut nix dealbabuntur;* *& si fuerint rubra quasi vermiculus, quasi lana alba erunt.* Non ponit numerum hominum, non numerum peccatorum, non mensuram enormitatis scelerum, non qualitatem specierum, non temporum sæculorumque spatium, non iterationum recidivationumque limitem. Quod totam Apostolus expendens, excessivus planè & ipse est, in hujus excellivæ charitatis Christi prædicatione. Hujus rei gratiâ. Elefro (inquit) genua mea ad Patrem Domini nostri JESU Christi: ex quo omnis Paternitas in caelo, & in terra nominatur: ut det vobis secundum divitias glorie sue, virtute corroborari, per Spiritum ejus in interiorum hominem, Christum habitare per fidem in cordibus vestris, in charitate radicati, & fundati, ut possitis comprehendere cum omnibus Sanctis, quæ sit latitudo, & longitudo, & sublimitas, & profundum. Scire etiam supereminenter scientiæ charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei.

Ephes. 3: 14.

Dixe-

Eph. 2.7.

Dixerat autem superius. Deum, qui dives est in misericordia; propter nimiam charitatem suam, quā dilexit nos, cū essēmus mortui peccatis, conviviscaſſe in Christo, ut ostenderet in ſeculis ſuper-venientibus, abundantes dīvitias gratiæ ſuę, in bonitate ſuper nos, in Christo IESU, quas etiam vo- cat nullā ratione investigabiles dīvitias Christi.

Eph. 3.8.

Sed d.: Charitatis Christi ſuper nos profuſione exceſſiva, atque nimia, hæc ſint ſatis; preſtat ſiquidem de ea multa meditari, quām loqui. Videamus jam, & emulēmur Sanctorum Charitatis quoque ſuę erga Christum (ex gratia Christi) profuſionem. Atque huc ve-niunt omnes & ſingulare Sanctorum Christi, pro-pere Christum, ſive actiones, ſive Paſſiones.

1. In hunc censum venit Fides in Deum, & quem misit ille in mundum, in IESUM Christum, qua Fides vincit mundum, & omnem Sapientiam, Potentiam, Dulcedinem ejus, arbitrans omnia bona ejus, tanquam ſtercora, atque detri-menta. Hæc fides, in captivitatē redigit o-mne intellectum, in obsequium ſuum, ut quæ ſunt apud homines imposſibilia, confiteatur poſſibilia apud Deum, imò faciat omnia poſſi-bilia credenti, ſitque ſperandarum ſubſtantia-reum, & argumentum atque convictio non ap-parentium. Hanc Fidem Catholica Christi Ecclēſia exhibet Christo per ſexdecim & amplius ſecula, inconcuſſam: nulli parcens labori, ſum-pui, diſcultati, periculo ſuo, ſuorumque.

2. Venit in eundem censum, ſpes in Chri-ſtum; quæ facit ut omnes Fideles Christi, etiam in ſpem contra ſpem ſperent, & confidant Deo, ſive ſpiritualia, ſive corporalia, ſive æterna, ſive tempo-

temporalia, bona, & auxilia. Spes remissionem peccatorum, spes victoriam temptationum, spes conculationem omnium infernalium aspidum, & leonum, & draconum, spes oblivionem carnis, & sanguinis, spes Justificationem & gratiam, spes filiationem & hereditatem Dei cum Christo, spes resuscitationem ex mortuis, spes confessum in cœlestibus, spes ipsam æternam vitam, possessionemque Regni à constitutione mundi, præparatam, ex Christi meritis, & sanguine gratiaque derivans, nihil præsentium, nihil inter manus ipsas oculosque positorum aut amat, aut appetit, aut possidet; sed totâ firmitate certitudinis fertur in abscondita, in invisibilia, in futura, in promissa; firmiusque & inconcussâ magis adhæsione, ista, etiam adhuc in ista vita possidet, quām si re ipsâ omni jure, mundi universi bona possideret. Imò quod est amplius, atque mirabilius; ideo universis hujus mundi bonis inhærere, vel capillo tenuis recusat, ut tantò firmius immobiliusque futura illa sperans, illa eadem sperando possideat. Neque solū spes nostra in Christum hoc agit, quod bona præsentia omnia profundat, & bona futura possideat: verum insuper, omnia mundi mala, & incommoda aggreditur, atque perpetuit, ut futuris præmiis bonis, per invictam adversatum incommoditatumque tolerantiam perfruatur. Existens per hoc, in Christum suum liberalissima: quòd quantò se amplius ad bona à Christo sperata exspectataque capaciorem sperando, & per spem operando bona, suffrindo adversa reddit, tantò ipsum Christum quodammodo reddat in bonis super se profundis

S:
C:
OPERA
TIO
N:

dendis, inque prœmiis exhibendis, gloriosum
magis, beatum magis, demumque coram & à
Patre suo cœlesti remuneratum magis. Est
enim gaudium Domini, fortitudo nostra, & glo-
ria est Christi glorificatio nostra.

3. In hunc quoque censem venit. Fidelium
Christi in Christum dilectio. Neque enim ullā
aliāre condignius Amor, quām amore compen-
satur. Quidquid dederis, si amorem subtraxe-
ris, nihil dedisti. *Si dederit homo omnem sub-
stantiam suam pro dilectione, quasi nihilum despici-
et eam.* Dilectio siquidem talis est res, quæ
sola bona, sola per se, & seipsâ bona est; o-
mnia reliqua facit bona, & sine hac una, omnia
alia quæ videntur non sunt bona. Quomodo
autem Fideles Christi retribuant dilectionem
Christo? videre licet, & specimen capere, ex
uno Apostolo Christi, vero amatore Christi.
*Quis ergo nos separabit (ipse loquitur, & qui-
dem non in sua tantum, sed in omnium verè
amantium Christum persona loquitur) à chari-
tate Christi. Tribulatio, an angustia? an famæ?
an nuditas? an periculum? an persecutio? an gla-
dius? (Sicut scriptum est. Quia propter te mor-
tificamur totâ die, aestimati sumus sicut oves occi-
sionis,) sed in his omnibus, superamus propter eum,
qui dilexit nos: Certus sum enim, quia neque mors,
neque vita, neque Angeli, neque Principatus, ne que
virtutes, neque instantia, neque futura, neque for-
titudo, neque altitudo, neque profundum, neque alia
creatura poterit nos separare à charitate Dei, que
est in Christo IESU Domino nostro.*

Ne autem quis putet in solis magnificis ver-
bis Amorem Pauli erga Christum sistere, audire
liceat

Rom. 8.35.

Pj. 43. 23.

S:
o
p
e
r
T
N
C

2. Cor. II. 21. liceat operosum amorem ejus. [In quo quid audet, (in insipientia dico) audeo & ego. Ministri Christi sunt, (ut minus sapiens dico) plus ego; in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagiis supra modum, in mortibus frequenter. A Iudeis quinqueis quadragenas, unde minus acceperam virgis cæsus sum, semel lapidatus sum, ternaufragium feci, nocte & die in profundo maris fui. In itineribus sèpe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex gentibus, periculis in civitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus; in labore, & erumna; in vigiliis multis, infame & siti, in jejuniis multis, in frigore & nuditate, præter illa que extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, solicitude omnium Ecclesiarum: quis infirmatur & ego non infirmor, quis scandalisatur & ego non uero? En quomodo Paulus charitate suâ sanè operosus Christi charitatem æmulari connisus est? Qui etiam non dubitat profiteri de seipso. Gaudet in Passionibus pro vobis, & adimple ea quæ defunt passionum Christi, in carne mea, pro corpore ejus, quod est Ecclesia.

Col. I. 24.

Atque hæc quæ fecit, quæque de se profensus est Paulus, feceré Apostoli, Apostolorumque successores: feceré Martyres, feceré Anachoretæ, feceré in simili fideles ab origine Christi Ecclesiæ, & faciunt usque huc, facturi usque ad consummationem sæculi. Quid enim agit universa Christi Ecclesia, toro terrarum orbe diffusa? quid egerunt tanti exercitus Martyrum, qui pro testamento Dei sui tradiderunt in omne carnicinarum & mortis genus animas suas, suoque sanguine mundum idolatriæ, & omnigenis iniqui-

iniquitatibus fœtidum abluerunt & emaculaverunt? Quid egerunt innumera illa prisorum Monachorum, Eremitarumque examina? Quid agunt hodieque infinitorum cœnobiorum incolæ sexûs utriusque? De quibus omnibus ^{Hebr. 11. 32.} iustissimè, quia & verissimè, dicas id quod Paulus loquitur de Sanctis fidelibusque veteris testamenti. qui per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt reprobationes, obtulererunt ora leonum, extinxerunt impetum ignis, effugerunt aciem gladii, convaluerunt de infirmitate, fortes facti sunt in bello, castra verterunt cœtorum, acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos. Alii distenti sunt, non suscipientes redemtionem, ut meliorem invenirent resurrectionem, alii vero ludibria & verbera experti, insuper & vincula & carceres; lapidati sunt, sectati sunt, in occidente gladii mortui sunt, circuierunt in melotis, in pellibus caprinis, egentes, angustiati, afficti, quibus dignus non erat mundus, in solitudinibus errantes, in mentibus, & speluncis, & in cavernis terræ. E quibus omnibus nunquid est aliquid, quod non præstatum sit, quodve non etiam præstetur à fidelibus Christi propter Christum in Ecclesia Catholica?

Vixit pauper Christus ita, ut non haberet ubi caput reclinaret suum? vivunt fideles ejus absque ullo dominio & proprietate super rem etiam tenuissimam, adscita etiam per votum Deo factum incapacitate Domini, & Paupertatis æternitate.

Vixit Christus virgo? Habet in Ecclesia imitatores: qui in carne non secundum carnem militant, nulla carnis blandimenta admittunt,

tunt, & insuper virgines continentesque, aeterni voti sponsione sunt.

Vixit Christus obediens usque ad mortem crucis? innumeri sunt, qui totos se submiserunt alieni regiminis jugo, superaddentes sibi votum obedientiae perpetuae propter Christum.

Humilis fuit Christus, & Mitis? Discunt ab eo, amulanturque in ipso Humilitatis & Mansuetudinis viam, viventes sine querela & offensione, omnem humilitatem invicem insinuantes, & honore invicem prævenientes.

Passus est Christus? & fideles ejus eadem cogitatione armantur, atque in patientia offerunt ei fructum tricesimum, sexagesimum, centesimum; gloriantur in tribulationibus, atque omnem gaudium existimant, cum in variis tentationes & persecutions inciderint.

Bajulavit crucem suam Christus, tam internam quam externam. Sunt fideles, qui vere fideles sunt, qui abnegant se metipso, & tollunt crucem suam quotidie, & mortificationem Christi jugiter in corporibus, & animabus suis circumferunt, adeo, ut profiteantur, nihil se scire, nisi IESUM, & hunc crucifixum, in nullo gloriari, nisi in cruce Domini nostri IESU Christi, per quem eis mundus crucifixus est, & ipsi vici illum mundo.

Christi cibus fuit facere voluntatem Patris? Et Christi fideles, in lege Domini meditantur die ac nocte, inquirentes & exequi satagentes, quae sit voluntas Dei bona, beneplacens, & perfecta; omni horâ, totisque cordibus clamantes Domino: fiat voluntas tua, sicut in cœlo, & in terra.

Non
tas tua

C
tiam q
tem,
que c
bunt,
Dei fa
sua bo
in cœl
cat an
alteru
nomer

que it
Major
C
humili
cruce
minia
parte a
les eju
gis qu
tabern
ros Ch
patient
gustiis,
labori
entia,

do, in

tute D
per glo
nam fa

C
suit pr
Non

V.P.

Non mea Domine voluntas fiat, sed fiat voluntas tua.

Christus non suam, sed Patris Cœlestis gloriam quæsivit? Et fideles Christi, in eo fidelitatem, fidemque suam Christo commendant, atque comprobant: quia sive comedunt, sive bibunt, sive aliud quid faciunt, omnia in gloriam Dei faciunt; sic faciunt coram hominibus opera sua bona, ut ea videntes glorifcent Patrem, qui in celis est. His clamant jugiter Deo Magnificat anima mea Dominum. Clamant jugiter. Exaltetur Deus salutis meæ. Clamant jugiter. Sit nomen Domini benedictum ex hoc nunc & usque in sæculum. Clamant jugiter: Omnia ad Majorem Dei Gloriam.

Christus de manu Patris sui elegit vestitum humilitatis, confusionis, contemptus, elegit crucem, & crucis mortem, confusione, & ignominiam ejus contemptâ, proposito licet sibi ex parte altera; gaudio, gloriâ & honore? Et fideles ejus eligunt abjecti esse in domo Domini, magis quam gloriose habitare, delicate vivere in tabernaculis peccatorum. Exhibentes se sicut veros Christi discipulos, Deique ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto, in charitate non facta, in verbo veritatis, in virtute Dei, per arma justitiae, à dextris & à sinistris, per gloriam, & ignobilitatem, per infamiam, & bonam famam, &c.

Christus Bonus Pastor, animam suam posuit pro ovibus suis. Et Christi fideles pro Christo.

V.P. Druzb. Op. VIII.

Hh sto

sto legatione funguntur, tanquam Deo exhortante per eos. *Objecramus pro Christo, reconcilimini Deo;* quoniam ipse, eum qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficemur *justitia Dei in ipso.* Hi die noctuque stant succincti lumbos, & lucernas tenent in manibus suis, tanquam boni dispensatores, & fideles ministri, super familiam Domini constituti, ut dent illis in tempore tritici mensuram, & custodiant vigilias super greges suos, atque ad instar Principis Pastorum, etiam mercenarios, & fures, & lupos, ovilibus Domini propulsant, etiam fortunarum, etiam famæ, etiam sanguinis, etiam vitæ prodigi, pro Animarum Christi sanguine redemptarum salute.

In summa: habet Christus imitatores suarum virtutum, executores suorum mandatorum, custodes suorum consiliorum, emulatores suarum perfectionum, zelatores suæ gloriæ, dispensatores prudentes, qui sciant familiæ Domini sui dare tritici mensuram in tempore suo, negotatores industrios, & diligentes, qui unâ Domini sui mnâ, decem lucentur. Operarios laboriosos, qui non refugiant portare pondus diei, & æstus, in vinea Domini excolenda: servos denique fideles qui, cum omnia fecerint, quæ præcepimus sunt eis, nihilominus dicunt. *Servi inutiles sumus, quod debuimus facere, fecimus.*

Neque verò ab hoc redamatorum IESU Christi Redemptoris, profusissimique nostri Amatoris, cætu excludendi sunt alii fideles ejus, credentes in eum, & ex fide viventes, operantesque opera dilectionis & justitiae, servantesque mandata Domini, ut mereantur ad vitam æternam

Luc. 17.10.

nam ingredi. Et hi enim esurientem Christum
 pascunt, sitientem potant, nudum vestiunt, pe-
 rigrinum hospitio excipiunt, captivum redi-
 munt, infirmum visitant, incarceratum solan-
 tur, mortuum sepeliunt. Hi quoque oculus
 sunt cæco, & pes claudio, & Patres sunt Pau-
 perum, mœrentium consolatores, non negant,
 quod volunt, pauperibus, neque oculos viduæ
 expectare faciunt, neque comedunt buccellam
 suam soli, sed eam cum pupillis partiuntur, post
 aurum non abeunt, neque sperant in pecunia
 & thesauris, neque dicunt obrizo, fiducia mea;
 qui benefaciunt malefacentibus, benedicunt
 maledicentibus, orant pro perseguentibus, non
 vincuntur à malo, sed vincunt in bono malum,
 nec dant ad peccandum guttur suum, ut male-
 dicant odientibus se. Denique utuntur hoc
 mundo, tanquam non utantur; abundant in
 operibus bonis, & jugiter inclinant cor suum,
 ad faciendas justifications Domini in æternum
 propter retributionem. Vide sis patrimonia
 quæ dederunt pauperibus Christi; monasteria,
 quæ ædificârunt filiis excusorum Christi; tem-
 pla, quæ fundârunt honoris Christi, altaria, quæ
 exstruxerunt & instruxerunt sacrificio Christi;
 Cantus & psalmodias, quibus per tempora Christi
 providerunt resonare laudes Christi. Thesauros
 auri, argenti, gemmarum, vestiumque pretio-
 sarum, quibus repletæ sunt domus Christi, or-
 natæ fulgent augustiæ crucis, altaria, imagines
 Christi. Et hæc omnia sunt patrimonium Chri-
 sti, sunt merces sanguinis Christi, sunt prote-
 statio flammescens in cordibus fidelium dile-
 ctionis Christi.

Hh 2

Et

Et fatendum est quidem, quia hæc omnia, quæ breviter enumerata sunt, nihil omnino sunt, si conferantur charitati, quâ excessivè, & superabundanter dilexit nos Christus: attamen etiam negandum non est, attentis viribus nostris, & tenuitate facultatum nostrarum, hæc quoque pro magnis reputanda esse, utpote fructus multùm ebullientis per corda nostra redimationis Christi, quam in eis constanter efflorescere facit charitas redundans in Passione Christi.

Hæc recognitans pia anima, recordetur se quoque unam esse, ex his, quas profusè prodigèque amavit Magnus amator Christus, & ametur ad hoc, ut omni conatu virium suarum, satagat, ad semper, semperque amplius, profusus, prodigaliùs effundendum se in amorem, & fructus amoris Christi.

MODUS LXXIV.

Septuagesimus quartus Passionem Dominicam meditandi modus est. Speculari in ea, atque discere exemplariter elucescentem observationem Divinorum mandatorum. Etsi enim tota Domini nostri vita, morum nostrorum fuit disciplina, nec non speculum executionis præceptorum Dei, atque voluntatis ejus, attestante ipsis de se Domino: *Sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. Item. Ego, quæ placita sunt ei, facio semper, nihilominus hæc Christi ad Divinam voluntatem subjectio, mandatorumque plenissima executio, perfectissimâ, & (prout dixi exempli*

Joan. 14. 31.

Joan. 8. 29.